

разрѣшението на тая трудна задача. Разпоредено бѣ, щото всички прѣминаващи Дунава руски войски да се запжтватъ къмъ Плѣвенъ. Сключи се набързо военна конвенция съ Князь Карола и двѣ ромънски дивизии се туриха на разположението на главнокомандующия. Докараха се 20 грамадни обсадни орждия, които сега сж въ Плѣвенъ. Укрѣпиха се набързо заетитѣ отъ руската войска врѣменни позиции. Съ една рѣчь, пригответи се всичко възможно, за да се увѣнчае съ успѣхъ проектируемиятъ плѣвенски шурмъ и да се откупятъ скжпитѣ жертви, принесени при двѣтѣ първи кървави несполуки

Двѣ дивизии руска пѣхота, казашката бригада на Скобелева и 4 батареи артилерия, подъ командата на князь Имеритински, слѣдъ нѣколко кървави сражения по височинитѣ около града, прѣвзеха Ловечъ и като оставиха тамъ единъ незначителенъ охранителенъ гарнизонъ, подъ началството на генераль Скобелевъ се завърнаха обратно при Плѣвенъ. А на 26 августъ, настѣпващата армия, турена подъ върховната команда на Ромънския Князь Карола, захвана да подготвя главната атака. Споредъ взетото рѣшение, първитѣ дни на тая атака се посветиха изключително на артилерийската стрѣлба, съ цѣль да се подбиятъ колкото е възможно повече неприятелски топове, да се омаломощатъ физически и нравствено силитѣ на отбранителитѣ, да се разбиятъ веркитѣ на тѣхнитѣ укрѣпления, съ една рѣчь, да се улесни всячески пжтя за подготавлиемото всестранно нападане.

Настѣпиха днитѣ 30 и 31 августъ, въ които се разигра кървавата историческа драма по Плѣвенскитѣ височини, която увѣнча съ слава героичния